

at føre Control med Kirkebygningen. — den directe Control dermed har Biskoppen selvstændig ikke —, men paa samme Tid gjorde han opmærksom paa, at som Medlem af Stiftsøvrigheden havde Biskoppen ikke blot en Ret, men ogsaa en Pligt til at føre en saadan Control. Det ærede Medlem kan nu ikke være ukendt med, at Biskoppen er — man kunde gjerne sige — det meest active Medlem af Stiftsøvrigheden, idet, som bekendt, Forholdet er ordnet paa den Maade, at Stiftsøvrighedens Forretninger besørjes paa Biskoppens Contoir af hans Amanuensis. Det ærede Medlem sagde, at Biskoppen slutte udøve sin Virksomhed gennem Kirkeinspektionen; men han har da vist kun tænkt paa Rjbstæderne, thi paa Landet findes som bekendt ingen saadan Inspektion, Sagerne gaae gennem Provsten til Biskoppen, og fra denne igjen til Kirkeværgeren. Jeg troer derfor, at de Indvendinger, som det ærede Medlem gjorde mod Lovforslagets § 2, have deres Oprindelse fra en mindre klar Opfattelse af den kongelige Anordning, der er gjengivet i Lovforslaget. Naar den ærede Tale dernæst berørte et Forhold, som har fundet Sted i den Kreds, som han repræsenterer, saa beklager jeg meget, at han ikke har kunnet faae paalideligere Oplysninger om Sagens virkelige Sammenhæng. Jeg troer ogsaa her, at den vedkommende Biskops Fremgangsmaade har været correct. Det turde være muligt, at Sagens Forebringelse for Biskoppen var foranlediget ved en Forespørgsel fra den vedkommende Sognepræst, som havde havt Betænkelighed ved at lade disse Mindetavler ophænge, og navnlig Betænkelighed ved i den Anledning at holde en kirkelig Høitidelighed. Det turde være muligt, at den rette Sammenhæng var den, at Sagen paa denne Maade var kommen for vedkommende Biskop, og det forekommer mig da, at det er fuldkommen correct, at Biskoppen har sagt: Det er et Forhold, som jeg ikke kan afgjøre, men der maa derom indgives et Andragende til Ministeriet. Saaledes er Sagens Sammenhæng, og da jeg tør forudsætte, at det ærede Medlem er bekendt med, hvad der er passeret i hans Kreds i den seneste Tid, saa vil han være vidende om, at denne Sag er ordnet paa en tilfreds-

stillende Maade, og jeg troer ikke, der er grundet Anledning til Klage derover. At en enkelt Præst kan have været, — maaskee jeg kan kalde det — vel samvittighedsfuld, vil jeg ikke benægte; men jeg troer, at den Ordning, Sagen har faaet, er af en saadan Bestaffenhed, at Ingen med Føle kan klage over den. — Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) gjorde en Bemærkning om, at Sognebaands Løsningsloven af Ate April 1855 skulde forstaaes paa den Maade, at man ogsaa havde Afgang til at løse Sognebaandet til Capellaner. Denne Fortolkning kan jeg ikke gaae ind paa; det forekommer mig aldeles klart, at Loven gaaer ud ud paa, at det skal være til en Præst, som er bestiftet for en bestemt Menighed, og dette kan man ikke sige, at Capellanen er. Jeg kan ikke forstaae Loven paa anden Maade, end at det er den for et Sogn bestiftede Præst, Talen er om, og dette anseer jeg ikke Capellanen for at være; han er Sognepræstens Medhjælper, men er ikke bestiftet til Præst for Menigheden.

Fallesen: Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) vil vistnok ved nærmere Overtalelse see, at Begyndelsen af § 5 er uheldig redigeret, uden Hensyn til hvem der, saa maatte have skrevet den. Naar der staaer: „Naar et Medlem af et Sogns Menighed, der har løst Sognebaand“, saa gaaer dette „der“ paa „Menighed“ efter almindelig Sprogbrug. Naar man tænker sig, at en heel Menighed havde løst Sognebaand, og man vilde tale om et enkelt Medlem af en saadan Menighed, maatte man netop udtrykke det paa den Maade, som her er steet. Men dernæst troer jeg, uden Hensyn til at det relative Pronomen er stillet galt, og idet man holder sig til Meningen, altsaa at „der“ skal gaae paa „Medlem“, at Sætningen er uheldig, da den, der har løst Sognebaand har stillet sig i et i en vis Henseende særegent Forhold til Menigheden, som netop denne Lov skal raade Bod paa. Hvis han fuldstændig stod paa samme Maade som ethvert enkelt Medlem af Menigheden, var der slet ingen Grund til at give denne Lov. Det er netop, fordi han kommer i den særegne Stilling, at